

El silenci de Marín com a símptoma

«El de l'Hospitalet és un cas paradigmàtic de la dificultat de ser exemplaritzant quan les irregularitats les cometen els de casa»

La setmana passada NacióDigital va publicar, amb ingent documentació, una sèrie de tres articles sobre les presumptes irregularitats comptables al Consell Esportiu de l'Hospitalet de Llobregat, que impliquen dos regidors del PSC del govern municipal, ara sota investigació judicial. Els articles, que aprofundien en els arxius que estudia la Unitat de Delinqüència Econòmica (UDEP) de la Policia Nacional, relataven l'existència d'una caixa B de mig milió d'euros a l'ens esportiu de la segona ciutat del país

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/205695/cas/consell/esportiu/hospitalet/caixa/mig/milio/sobresous/multes/coctels?rlc=p1>), amb la qual es pagaven sobresous i despeses personals de càrrecs tècnics i polítics, així com un acomiadament fraudulent d'un dels regidors per 47.000 euros

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/205893/regidor/psc/hospitalet/investigat/arreglar-se/acomiadament/47000/euros?rlc=p1>) (Cristóbal Plaza) i pagaments en negre d'almenys 7.450 euros a l'altre edil socialista investigat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/205890/udéf/investiga/si/primer/secretari/psc/hospitalet/va/cobrar/7450/euros/negre?rlc=p1>) (Cristian Alcázar), que també presideix la secció local del partit. Cap dels dos ha renunciat fins ara a l'acta. Tampoc se'ls ha apartat del govern municipal.

En la investigació oberta fa poc més d'un mes per delictes de malversació de fons públics, falsedat documental i blanqueig de capitals -que va comportar la detenció del director del Consell Esportiu, Eduard Galí; a més de la de Plaza, regidor d'Esports, i Alcázar, tinent d'alcalde- s'analitza la comptabilitat opaca d'un organisme que és de naturalesa privada però que té un vincle estret amb l'Ajuntament. Rep subvencions importants del consistori i també de la Generalitat -a qui ha de presentar anualment els seus balanços-, i en l'estructura representativa hi participen càrrecs públics del món local. El govern municipal, doncs, hi té molt a dir. Així ho reclamen les forces d'esquerres de l'oposició infructuosament des que van transcendir els fets.

Fins al moment, l'alcaldesa de l'Hospitalet, Núria Marín, manté el silenci, per bé que ni el govern municipal ni el mateix Consell Esportiu -consultats per aquest diari- han negat els fets. Davant l'evidència de les informacions publicades i els requeriments de l'oposició, l'alcaldesa ha evitat exposar-se. No es retiraran les competències als regidors investigats fins que el jutge es pronuncii, ha detallat el govern socialista en el ple d'aquest dimecres

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206238/marin/mante/al/govern/dos/regidors/investigats/tot/rev-elacions/cas/consell/esportiu>). Mentrestant, sobre l'equip de Marín recau la sospita documentada que amb recursos públics es defraudava a Hisenda -les caixes B queden al marge de la recaptació fiscal-, es compraven llibres d'autoajuda, es pagaven multes de trànsit o s'abonaven factures de còctels, despeses que res tenen a veure amb la gestió del Consell Esportiu.

El de l'Hospitalet és un cas paradigmàtic de la dificultat d'actuar de manera exemplaritzant quan les irregularitats les han comès els de casa. Les exigències de pulcritud en la lluita contra la corrupció sovintegen a la política. Es repeteixen en comissions i plens, sigui a Catalunya o Madrid, però la celeritat sempre és més complexa quan els investigats són del mateix color polític. El PSC rep de ple en aquest cas. Els socialistes haurien de preguntar-se, doncs, si són igual d'àgils a l'hora de reclamar que s'investigui el fraccionament de contractes a la Institució de les Lletres Catalanes -el cas Laura Borràs, que s'ha negat a declarar al Suprem (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206244/borras/es/nega/declarar/al/suprem/hagut/illegalitats/instruccio>) - com en reaccionar a les irregularitats que transcendeixen a l'Hospitalet.

Marín suma tres mandats a l'alcaldia i ara acumula poder com a presidenta de la Diputació de Barcelona, on governa després del pacte del PSC amb Junts per Catalunya (JxCat). Fins ara

ha fet valer la majoria absoluta a la ciutat per esquivar el cas més espinós dels últims anys. A la vegada, els socis a la Diputació tampoc han tingut pressa per retreure-li en públic l'acumulació de sospites. El silenci de Marín i el PSC -també la posició de perfil adoptada per altres partits- és la prova que la lluita contra la corrupció és un ideal que no es conjuga cada dia. Hi ha moments que costa més.